

EUROPOS PARLAMENTAS

2004

2009

Plenarinio posėdžio dokumentas

9.7.2007

B6-0284/2007

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

siekiant baigti diskusijas dėl Tarybos ir Komisijos pareiškimų
pagal Darbo tvarkos taisyklių 103 straipsnio 2 dalį
pateikė Jaromír Kohlíček, André Brie ir Luisa Morgantini
GUE/NGL frakcijos vardu
dėl Pakistano

Europos Parlamento rezoliucija dėl Pakistano

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos bendrijos ir Pakistano Islamo Respublikos bendradarbiavimo susitarimą dėl partnerystės ir vystymosi, kurio pasirašymui Parlamentas pritarė 2004 m. balandžio 22 d.,
 - atsižvelgdamas į 2007 m. vasario 8 d. ES ir Pakistano bendrą deklaraciją dėl 2004 m. bendradarbiavimo susitarimo, pagal kurią abi šalys įsipareigoja plėtoti plataus masto formalų politinį dialogą, į kurią taip pat įtraukiami kovos su terorizmu, branduolinių ginklų neplatavimo, žmogaus teisių ir tinkamo valdymo klausimai,
 - atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl žmogaus teisių ir demokratijos Pakistane, ypač į 2004 m. vasario 10 d. ir 2004 m. balandžio 22 d. rezoliucijas,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 103 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi prezidentas Musharrafas neįvykdė savo 1999 m. priimto įsipareigojimo, kad „ginkluotosios pajėgos neketina vadovauti ilgiau, nei neabejotinai būtina siekiant paruošti dirvą tikros demokratijos klestėjimui Pakistane“;
 - B. kadangi priėmus Musharrafo administracijos pateiktus Konstitucijos pakeitimus buvo labai pakeista Pakistano politinė sistema ir pavyko pakeisti valdymo sistemą iš parlamentinės į prezidentinę, pagal kurią prezidentas turi galios panaikinti parlamento sprendimus ar parlamentą paleisti;
 - C. kadangi kariuomenė ir slaptoji tarnyba toliau turi didelę įtaką Pakistano politikai, valdymui ir ekonomikai,
 - D. kadangi neseni įvykiai, įskaitant Pakistano Aukščiausiojo teismo pirmininko atleidimą kovo 9 d. dėl iki šiol nepagrįstų kaltinimų dėl netinkamo elgesio, ir besitęsiantys gyventojų protestai, kuriuos sukėlė šis veiksmas, dar labiau paskatino skubiai spręsti demokratijos ir teisinės valstybės problemas Pakistane,
 - E. kadangi naujaisi susirėmimai Raudonojoje mečetėje ir aplink ją, per kuriuos žuvo daug žmonių, aiškiai rodo radikalią islamizmo, prieš kurią prezidentas Musharrafas nesiėmė veiksmų pakankamai greitai ir pakankamai ryžtingai, galią,
 - F. kadangi parlamento, provincijos valdžios ir prezidento rinkimus planuojama surengti vėliau šiais metais,
 - G. kadangi blogėja su žmogaus teisėmis susijusi padėtis, įskaitant įtariamųjų terorizmu ir politinių oponentų savavališką sulaikymą, blogą elgesį su jais, jų kankinimą ir „dingimą“, žiniasklaidos persekiojimą ir bauginimą bei moterų ir religinių mažumų

teisinį diskriminavimą ir blogą elgesį su jomis,

- H. kadangi jau per pastaruosius kelis mėnesius žiniasklaida susidūrė su dideliu vyriausybės spaudimu, prievarta ir smurtiniais išpuoliais siekiant įtikinti juos sušvelninti pranešimų apie protestus prieš vyriausybę ir taikią kampaniją toną; kadangi birželio 4 d. prezidento dekretuose nustatomi griežti apribojimai šalies transliuotojams ir Pakistano elektroninės žiniasklaidos reguliavimo tarnybai (angl. PEMRA) suteikiamos nevaržomos galios nutraukti transliacijas, uždaryti biurus, konfiskuoti įrangą, atimti licencijas ir dešimt kartų padidinti baudas už pažeidimus,
- I. kadangi 2001 m. ES ir Pakistanas pasirašė trečios kartos Bendradarbiavimo susitarimą, į kurio 1 straipsnį kaip esminę dalis įtraukta pagarba žmogaus teisėms ir demokratiniais principams,
- J. kadangi Pakistanas yra branduolinė valstybė ir svarbus regioninis veikėjas ir todėl jam tenka didelė atsakomybė už regiono stabilizavimą;
1. reiškia gilų susirūpinimą dėl besitęsiančios politinės krizės Pakistane; mano, kad perėjimas prie demokratinio valdymo yra vienintelis priimtinas būdas išbristi iš dabartinės krizės;
 2. ragina prezidentą Musharrafą nesiimti jokių veiksmų, kuriais galėtų būti užkirstas kelias Pakistanui grįžti prie demokratinio valdymo, ir iki metų pabaigos surengti laisvus, sąžiningus ir demokratiškus rinkimus; įspėja, kad neturėtų būti įvesta nepaprastoji padėtis ar imtasi kitų priemonių žodžio, būrimosi, susirinkimo ir judėjimo laisvei užgniaužti; reikalauja, kad prezidentas Musharrafas atsisakytų kariuomenės vado pareigų;
 3. labai apgailestauja dėl to, kad Taryba ir Komisija nemato politinės realybės Pakistane; ragina jas aiškiai parodyti, kad ES ir Pakistano bendradarbiavimo tamos pagrindas yra demokratija, teisinė valstybė ir pagarba žmogaus teisėms; ragina Komisiją apsvarstyti galimybę sustabdyti Bendradarbiavimo susitarimo galiojimą pagal 2 straipsnio nuostatas, jei nebus surengti laisvi, sąžiningi ir demokratiški rinkimai;
 4. yra sunerimęs dėl kai kurių aspektų rengiantis šiems rinkimams, ypač dėl:
 - laikinosios vyriausybės, kuri bus suformuota likus trims mėnesiams iki rinkimų ir kurią paskirs prezidentas Musharrafas, neutralumo;
 - vieno iš išankstinių reikalavimų kandidatams turėti bakalauro laipsnį; dėl to 70 proc. Pakistano moterų negali kandidatuoti. Mano, kad nepriimtina, jog medresės suteiktas laipsnis prilyginamas bakalauro laipsniui;
 - būsimąjo Pakistano prezidento išrinkimo teisėtumo trūkumo, jei jį rinks asamblėja, kurios kadencija baigiasi;
 5. reiškia gilų susirūpinimą dėl Pakistano kariuomenės įtakos politikai ir ragina Pakistano karinę vadovybę nesiimti jokių veiksmų, kurie galėtų apsunkinti perėjimą prie demokratijos; mano, kad reikia skubiai imtis priemonių siekiant apriboti kariuomenės ir

kitų ginkluotų grupuočių įtaką politiniam procesui; ragina Pakistano valdžios institucijas užtikrinti, kad išstremti politiniai vadovai galės grįžti į Pakistaną ir dalyvauti rinkimuose;

6. labai nerimauja, kad Aukščiausiojo teismo pirmininkas buvo atleistas dėl kaltinimų dėl netinkamo elgesio, kuris plačiai vertinamas kaip vyriausybės bandymas išlaikyti teismų kontrolę rinkimų metais; ragina laikytis teismų nepriklausomumo ir teisinės valstybės principo, primygtinai ragina Pakistano vyriausybę imtis tinkamų veiksmų siekiant pakeisti su tuo susijusią dabartinę neigiamą tendenciją ir politiškai nesikišti į šiuo metu vykstantį bylos svarstymą Aukščiausiajame teisme;
7. reiškia didelį nerimą dėl nuolatinio spaudos laisvės mažinimo Pakistane; ragina Pakistano valdžios institucijas žiniasklaidos atžvilgiu nutraukti grasinimus, prievartą, bauginimą, pagrobimus ir kankinimą arba grasinimus jais ir užtikrinti tikrą žodžio laisvę;
8. yra susirūpinęs dėl daugelio dokumentais tinkamai pagrįstų „dingimo“ atvejų, susijusių su įtariamaisiais dėl terorizmo, žurnalistais, studentais, beludžių nacionalistų judėjimų nariais ir kitais politiniais veikėjais; griežtai pabrėžia, kad pagrobimai, neteisėti nužudymai ir kalinimas be teismo proceso prieštarauja pagrindiniams tarptautinės teisės principams, įskaitant teisę į gyvybę ir tinkamo teisinio proceso teisę;
9. reiškia gilų susirūpinimą dėl fundamentalistinių jėgų stiprėjimo Pakistane; labai apgailestauja dėl to, kad per politines demonstracijas Karačyje žuvo civilių, ir dėl susirėmimų aplink Raudonąją mečetę (*Lal Masjid*) Islamabado aukų; ragina Pakistano vyriausybę neleisti, kad ir toliau nuketėtų civiliai;
10. reiškia nerimą dėl padėties, susijusios su žmogaus ir demokratinėmis teisėmis Pakistane, ypač dėl moterų padėties; primygtinai ragina Tarybą ir Komisiją laikytis tvirtos pozicijos ir išsaugoti demokratijos ir žmogaus teisių sąlygą savo susitarimuose su Pakistanu, be to, ragina pradėti intensyvų politinį dialogą dėl žmogaus teisių, taip pat ir Kašmyre, ir išnagrinėti galimybę pradėti konkrečius dialogus dėl žmogaus teisių ir įsteigti specialius žmogaus teisių pakomitečius, kaip buvo padaryta kai kuriose kitose šalyse;
11. reiškia nerimą dėl Pakistano vaidmens ir nepakankamų Pakistano vyriausybės pastangų siekiant konstruktyviai prisidėti prie taikos Afganistane ir jo atstatymo; primygtinai ragina Pakistano vyriausybę nedelsiant imtis efektyvių veiksmų siekiant užkirsti kelią bet kokioms politinėms ar ginkluotoms jėgoms naudotis jo teritorija kaip prieglobsčiu ir kaip operacijų Afganistane baze;
12. ragina Pakistaną ir Indiją ratifikuoti Branduolinių ginklų neplatinimo sutartį ir konstruktyviai prisidėti prie branduolinių ginklų neplatinimo programos stiprinimo; reiškia paramą tam, kad Pietų Azijoje būtų sukurta zona be branduolinių ginklų;
13. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir Pakistano vyriausybei.